

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 906/2011

z dnia 2 września 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19 i 24,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki wyrównawcze

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu („PET”) pochodzącego między innymi z Indii („pierwotne dochodzenie antysubsydyjne”). W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem (WE) nr 193/2007⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat. Przedmiotowe środki wyrównawcze zmieniono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1286/2008⁽⁴⁾ w następstwie częściowego przeglądu okresowego („ostatnie dochodzenie przeglądowe”). Środki te mają formę cła specyficznego. Stawki cła dla eksporterów indywidualnych z Indii wynoszą od 0 EUR do 106,5 EUR na tonę, natomiast na przywóz od pozostałych producentów nałożono cło rezydualne wynoszące 69,4 EUR na tonę.

1.2. Obowiązujące środki antydumpingowe

- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 2604/2000⁽⁵⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz PET pochodzącego między innymi z Indii („pierwotne dochodzenie antydumpingowe”). W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem (WE) nr 192/2007⁽⁶⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na okres kolejnych pięciu lat. W następstwie ostatniego dochodzenia przeglądowego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1286/2008 zmieniono przedmiotowe środki antydumpingowe. Środki te, ustalone na poziomie usuwającym szkodę, miały formę specyficznych ceł antydumpingowych. Stawki cła dla eksporterów indywidualnych z Indii wynosiły od 87,5 EUR do 200,9 EUR na tonę, natomiast na przywóz od pozostałych producentów nałożono cło rezydualne wynoszące 153,6 EUR na tonę („obowiązujące środki antydumpingowe”).

- (3) Decyzją 2000/745/WE⁽⁷⁾ Komisja zaakceptowała oferty zobowiązań ze strony pewnej liczby producentów eksportujących, w których ustalono minimalną cenę importową („zobowiązanie”).

1.3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (4) Komisja otrzymała wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego, zgodny z art. 19 rozporządzenia podstawowego, złożony przez Reliance Industries Limited, indyjskiego producenta eksportującego PET („wnioskodawca”). Zakres wniosku ograniczony był do subsydiowania i do wnioskodawcy. Jednocześnie wnioskodawca zwrócił się o przegląd obowiązujących środków antydumpingowych. Do przywozu produktów wytwarzanych przez wnioskodawcę zastosowanie mają rezydualne cła antydumpingowe i wyrównawcze, natomiast sprzedaż dokonywana przez wnioskodawcę w Unii regulowana jest przez wspomniane zobowiązanie.

- (5) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż dalsze stosowanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, że kwota subsydiów, które zostały mu przyznane, spadła znacznie poniżej poziomu stosowanej wobec niego stawki cła. Spadek ogólnego poziomu subsydiów miałby wynikać głównie ze znacznego obniżenia świadczeń, z których korzysta wnioskodawca w ramach programu „Duty Entitlement Passbook” (DEPBS).

- (6) Ustaliwszy po konsultacji z Komitetem Doradczym, iż wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie*, Komisja ogłosiła w dniu 10 czerwca 2010 r. wszczęcie częściowego przeglądu okresowego („niniejszy przegląd”) zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego; ogłoszenie to odbyło się w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁸⁾. Zakres przeglądu ograniczono do zbadania subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy.

1.4. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu przeglądu wnioskodawcę, przedstawicieli państwa wywozu oraz stowarzyszenie producentów unijnych. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 151 z 10.6.2010, s. 17.

- (8) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (9) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusz wnioskodawcy oraz władzom publicznym Indii i otrzymała odpowiedzi w ustalonym terminie.
- (10) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje niezbędne do ustalenia subsydiowania. Przeprowadziła ona wizyty weryfikacyjne w siedzibie przedsiębiorstwa wnioskodawcy w Bombaju (Indie) oraz w siedzibie władz publicznych Indii w New Delhi (Dyrekcja Generalna ds. Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu) oraz w Bombaju (biuro regionalne Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego).

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (11) Dochodzenie w sprawie subsydiowania objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

1.6. Równoległe dochodzenie antydumpingowe

- (12) W dniu 10 czerwca 2010 r.⁽¹⁾ Komisja ogłosiła wszczęcie częściowego przeglądu okresowego obowiązujących środków antydumpingowych zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”), ograniczonego do zbadania dumpingu w odniesieniu do wyżej wymienionego wnioskodawcy.
- (13) W toku równoległego dochodzenia antydumpingowego ustalono, że okoliczności dotyczące dumpingu nie zmieniły się w sposób znaczny i trwały; dochodzenie zostało zatem zakończone, przy czym obowiązujące względem wnioskodawcy środki antydumpingowe nie uległy zmianie.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Produktem poddanym przeglądowi jest PET o liczbie lepkościowej co najmniej 78 ml/g, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie sklasyfikowany w ramach kodu CN 3907 60 20 i pochodzący z Indii („produkt objęty postępowaniem”).

2.2. Produkt podobny

- (15) W wyniku dochodzenia ustalono, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w Indiach i sprzedawany w Unii jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i chemicznych oraz zastosowań z produktem wytwarzanym i sprzedawanym na rynku krajowym w Indiach. Stwierdzono zatem, że produkty sprzedawane na rynku krajowym i zagranicznym są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia

podstawowego. Ponieważ niniejszy przegląd ograniczono do stwierdzenia subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy, nie poczyniono żadnych ustaleń w odniesieniu do produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł unijny na rynku Unii.

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Subsydiowanie

- (16) W oparciu o informacje przedłożone przez władze publiczne Indii i wnioskodawcę oraz w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:

programy ogólnokrajowe:

- program „Advance Authorisation” („AAS”);
- program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);
- program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- program „Focus Market” („FMS”);
- program „Focus Product” („FPS”);
- program „Income Tax Exemption” („ITES”);

programy regionalne:

- program „Capital Investment Incentive” („CIIS”) władz publicznych stanu Gudżarat.
- (17) Programy a)–e) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwoj i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („FTP” – „Polityka handlu zagranicznego”), które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty FTP mają znaczenie dla ODP dotyczącego przedmiotowej sprawy, mianowicie FTP 04-09 oraz FTP 09-14. Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w sierpniu 2009 r. Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury regulujące FTP 04-09 i FTP 09-14. „Podręcznik procedur” jest również regularnie uaktualniany.
- (18) Program f) opiera się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., która jest corocznie modyfikowana Ustawą o finansach.
- (19) Programem g) zarządzają władze publiczne stanu Gudżarat, opierając się na polityce zachęt dla przemysłu prowadzonej przez ten stan.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 10.6.2010, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

3.1.1. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (20) Szczegółowy opis niniejszego programu zawarto w pkt 4.1.1–4.1.14 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w pkt 4.1–4.30A dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (21) Program AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 22. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do udziału w AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci, zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 FTP 04-09 i FTP 09-14, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („export oriented units” – „EOU”), kwalifikują się do korzystania z pomocy w ramach AAS przeznaczonej dla kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Orders” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (22) Pozwolenia zaliczkowe („advance authorisations”) mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:

- (i) wywóz fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia bezcłowy przywóz materiałów do produkcji konkretnego docelowego wyrobu na eksport. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W pozwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;
- (ii) zapotrzebowanie roczne: takie pozwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wyników wywozu – dokonywać bezcłowego przywozu każdego materiału do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (iii) dostawy pośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie

w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;

- (iv) kategoria „uznane za wywóz”: podprogram ten umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz materiałów do produkcji towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) FTP 04-09 i FTP 09-14. Według władz publicznych Indii sprzedaż „uznana za wywóz” odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej;
- (v) program ARO: posiadacz AAS zamierzający pozyskać materiały do produkcji ze źródeł lokalnych zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach pozwolenia zaliczkowe nabierają mocy ARO i są przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii „uznane za wywóz” zgodnie z pkt 8.3 FTP 04-09 i FTP 09-14 (czyli z AAS dla dostaw pośrednich/kategorii „uznane za wywóz”, systemu ceł zwrotnych dla kategorii „uznane za wywóz” i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO cła i podatki refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (vi) krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólna): ten podprogram również obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza pozwolenia zaliczkowego. Posiadacz pozwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego pozwolenie zostanie nieważnione przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za przewidywany wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 04-09 i FTP 09-14 (tj. z programu AAS dla dostaw pośrednich/kategorii „uznane za wywóz”, systemu ceł zwrotnych dla kategorii „uznane za wywóz” i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (23) Ustalono, że w trakcie ODP wnioskodawca uzyskał ustępstwa w ramach jednego podprogramu związanego z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie w ramach AAS w kategorii „uznane za wywóz”. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.

- (24) W odniesieniu do AAS dla kategorii „uznane za wywóz”, z którego korzystano w ODP, zarówno ulga przywozowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez władze publiczne Indii oraz są udokumentowane w treści pozwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu pozwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustalają władze publiczne Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („standard input-output norms” – „normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, włączając produkt objęty postępowaniem, i są publikowane przez władze publiczne Indii.
- (25) Aby umożliwić przeprowadzenie kontroli przez władze publiczne Indii, posiadacz pozwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia rejestru rzeczywistego zużycia dokumentacji dotyczącej towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju na podstawie każdego pozwolenia, we wskazanym formacie (pkt 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 04-09 i HOP I 09-14). Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (26) Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (24 miesiące z dopuszczalnym dwukrotnym przedłużeniem każdorazowo o sześć miesięcy).
- (27) Ustalono brak powiązań między przywożonymi materiałami do produkcji a wywożonymi produktami gotowymi. Do kwalifikowalnych materiałów do produkcji zalicza się również surowce używane w produkcji wyższego szczebla. Ponadto stwierdzono, że mimo istnienia takiego wymogu wnioskodawca nie prowadził w odniesieniu do wszystkich pozwoleń rejestru rzeczywistego zużycia, o którym mowa w motywie 25, kontrolowanego przez zewnętrznego księgowego. Mimo niespełnienia tego wymogu wnioskodawca uzyskał korzyści z programu AAS, które ze względu na stwierdzenie przeszacowania norm SION były ponadto niezgodne z przepisami regulującymi program.
- d) Wnioski
- (28) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsyduium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. wkład finansowy władz publicznych Indii, które przyznały świadczenie eksporterowi objętemu dochodzeniem.
- (29) Dodatkowo program AAS dla kategorii „uznane za wywóz” jest niewątpliwie prawnie uzależniony od wyników wywozu i tym samym uznany za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (30) W wyniku niniejszego przeglądu potwierdzono zatem, że głównego podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki
- procesu produkcji ani za system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy materiały do produkcji były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego i w jakim zakresie (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny faktycznego zużycia, gdyż są one zbyt mało rygorystyczne; ponadto ustalono, że władze publiczne Indii nie odzyskują nadpłaconych kwot. Istotnie, władze te nie prowadziły skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr faktycznego zużycia. Władze publiczne Indii nie przeprowadziły również dalszego badania opartego na faktycznie wykorzystanych materiałach do produkcji, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Potwierdzono wreszcie, że mimo prawnego obowiązku w praktyce nie zapewniano udziału biegłych księgowych w procesie weryfikacyjnym.
- (31) Program AAS dla kategorii „uznane za wywóz” wymaga zatem stosowania środków wyrównawczych.
- e) Obliczenie kwoty subsyduium
- (32) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całkowitych przywozowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie materiałów do produkcji. W związku z powyższym należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się wyrównanie nie tylko „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego i załącznikiem I lit. i) do niego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, o ile spełnione zostaną warunki określone w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. W związku z tym, jeżeli stwierdzi się brak odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, zastosowanie ma natomiast zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (utracony dochód), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w części II załącznika II oraz w części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.

- (33) Kwota subsydium dla wnioskodawcy została obliczona na podstawie utraconych ceł przywózowych (cło podstawowe i szczególne cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu dla kategorii „uznane za wywóz” w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do łącznej wartości obrotów z wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (34) Stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,52 %.
- 3.1.2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)
- a) Podstawa prawna
- (35) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.3 FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.
- b) Kwalifikowalność
- (36) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (37) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu kredytów w ramach DEPBS, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Są one ustalane na podstawie norm SION (zob. motyw 24) i z uwzględnieniem wysokości cła na domniemany przywóz, bez względu na to, czy należności celne z tytułu przywozu zostały rzeczywiście uiszczone. Stopa DEPBS w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w ODP niniejszego dochodzenia wyniosła 8 % przy maksymalnym limicie wartości 58 INR/kg.
- (38) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W momencie dokonywania transakcji wywozowej eksporter musi przedłożyć władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach DEPBS. Aby towary mogły zostać wywiezione, indyjskie organy celne wydają w trakcie wysyłki wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPBS, jaki ma zostać przyznany tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawka DEPBS, odpowiednia do obliczenia korzyści, jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.
- (39) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriału jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego. Takie kredyty mogą być przeznaczone na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem wszelkich towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywózowe, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesiące od daty wydania.
- (40) Wnioski o kredyty w ramach DEPBS przesyła się drogą elektroniczną; mogą one obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Wnioski należy składać w ciągu trzech miesięcy od daty wywozu, jednak, jak zostało to wyraźnie określone w pkt 9.3 HOP I 04-09 i HOP 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu ich składania, mogą nadal być rozpatrywane pod warunkiem uiszczenia niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).
- (41) Stwierdzono, że wnioskodawca korzystał z tego programu w ODP.
- d) Wnioski
- (42) W ramach DEPBS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt w ramach DEPBS stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez te władze, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto środki otrzymywane w ramach DEPBS przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (43) Poza tym korzyści w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od wyników wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (44) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, mimo zapewnień wnioskodawcy. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania materiałów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura potwierdzająca, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywozonego produktu lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywózowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek materiały do produkcji. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania,

że którykolwiek z użytych materiałów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako materiały do produkcji, kwalifikują się do korzystania z DEPBS.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (45) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii są prawnie zobowiązane do rezygnacji z należności celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (46) Ustalono, że korzyści pochodzące z DEPBS dotyczyły produktu objętego postępowaniem. Za właściwe uznaje się zatem dokonanie oceny korzyści z DEPBS jako sumy kredytów przyznanych na wszystkie transakcje wywozowe dotyczące produktu objętego postępowaniem dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (47) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (48) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wspomniane kwoty subsydium, przydzielone do wysokości obrotu dokonanego wywozu produktu objętego postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, zostały określone jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (49) W związku z powyższym stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 7,52 %.

3.1.3. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (50) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziale 5 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (51) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (52) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu władze publiczne Indii na wniosek i za opłatą wydają

pozwolenie w ramach programu EPCGS. W programie EPCGS przewidziano obniżoną stawkę celną przywozową wynoszącą 3 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr inwestycyjnych importowanych w ramach niniejszego programu. Aby spełnić obowiązek wywozu, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie. Zgodnie z FTP 09-14 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach programu EPCG ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.

- (53) Posiadacze pozwoleń w ramach programu EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu kategorii „uznane za wywóz” w związku z dostawą dóbr kapitałowych posiadaczowi pozwolenia EPCGS.

d) Wnioski

- (54) W ramach programu EPCG zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja cła stanowi finansowy wkład władz publicznych Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza ich wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na przywozie poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (55) Ponadto korzystanie z EPCG jest prawnie uzależnione od wyników wywozu, ponieważ takich pozwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (56) Program EPCG nie może być uznany za dozwolony system zwrotu cła zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu cła zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (57) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych wykorzystanych w sektorze petrochemicznym i w innych sektorach, w których wnioskodawca uzyskał takie korzyści, rozłożonego na okres odzwierciedlający normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa zastosowana przez wnioskodawcę do sprzedaży w ODP była właściwa do tego celu.

- (58) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona pomiędzy obroty z wywozu dokonanego przez sektor petrochemiczny i inne sektory, w których przedsiębiorstwa uzyskały takie korzyści w ODP, jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu.
- (59) Stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 1,49 %.
- 3.1.4. Program „Focus Market” („FMS”)
- a) Podstawa prawna
- (60) Szczegółowy opis FMS zawarto w pkt 3.9.1–3.9.2.2 FTP 04-09 i w pkt 3.14.1–3.14.3 FTP 09-14 oraz w pkt 3.20–3.20.3 HOP I 04-09 i w pkt 3.8–3.8.2 HOP I 09-14.
- b) Kwalifikowalność
- (61) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (62) W tym programie wywóz wszelkich produktów do państw wymienionych w dodatku 37(C) HOP I 04-09 i HOP I 09-14 może podlegać kredytowi celnemu odpowiadającemu 2,5–3 % wartości FOB produktów wywiezionych w ramach niniejszego programu. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z niniejszego programu, np. wywóz towarów wwiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych. Wyłączone z niniejszego programu są także niektóre typy produktów np. diamenty, metale szlachetne, rudy, zboża, cukier i produkty ropopochodne.
- (63) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty przyznania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych materiałów do produkcji lub towarów włącznie z dobrami inwestycyjnymi.
- (64) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, w którym dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub przesyłki towarów. W przypadku gdy wnioskodawca dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), władze publiczne Indii nie mogą już odmówić przyznania celnego.
- d) Wnioski
- (65) W ramach FMS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy władz Indii, gdyż zostanie on w końcu wykorzystany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z uzyskiwanych przez te władze ceł, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto kredyt celny w ramach FMS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (66) Poza tym korzyści w ramach FMS są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (67) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcełowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani procedura odpowiedzialna dla potwierdzenia, które materiały są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji od źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako materiały do produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych FMS w celu przywozu dóbr inwestycyjnych, choć dobra inwestycyjne nie wchodzi w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.
- e) Obliczenie kwoty subsydium
- (68) Kwota subsydiów stanowiących podstawę zastosowania środków wyrównawczych została obliczona w przeliczeniu na korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie ODP ze względu na wywóz produktu objętego postępowaniem, zaksięgowane przez wnioskodawcę korzystającego z programu na zasadzie memoriału jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu w wywozie produktu objętego postępowaniem podczas ODP, ponieważ subsydium uzależnione jest od wyników wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych ilości.

- (69) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydiów zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (70) Stopa subsydiowania wnioskodawcy w ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,87 %.
- 3.1.5. Program „Focus Product” („FPS”)
- (71) W toku dochodzenia ustalono, że wnioskodawca nie uzyskał żadnych korzyści w ODP w ramach FPS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.
- 3.1.6. System „Income Tax Exemption” („ITES”)
- (72) W toku dochodzenia ustalono, że wnioskodawca nie uzyskał żadnych korzyści w ODP w ramach ITES. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.
- 3.1.7. Program „Capital Investment Incentive” („CIIS”) władz publicznych stanu Gudżarat
- (73) Stan Gudżarat przyznaje zachęty kwalifikującym się przedsiębiorstwom przemysłowym w formie zwolnienia lub odroczenia podatku od sprzedaży i kupna w celu wspierania rozwoju gospodarczego rejonów zacofanych gospodarczo w omawianym stanie.
- a) Podstawa prawna
- (74) Szczegółowy opis programu realizowanego przez władze publiczne stanu Gudżarat zawarto w rezolucji tych władz nr INC-1095/2000(3)/I z dnia 11 września 1995 r., zawiadomieniu władz – Departamentu Finansów nr (GHN-43) VAT-2006/S.5(2)(2)-TH z dnia 1 kwietnia 2006 r. i pozycji 18A przepisów stanu Gudżarat dotyczących podatku od wartości dodanej z 2006 r.
- b) Kwalifikowalność
- (75) Przedsiębiorstwa zakładające nowe zakłady gospodarcze lub rozbudowujące na szeroka skalę zakłady już istniejące w regionach zacofanych kwalifikują się do uzyskania świadczeń w ramach tego programu. Istnieją jednak wyczerpujące wykazy niekwalifikujących się gałęzi przemysłu, które uniemożliwiają przedsiębiorstwom działającym w określonych obszarach korzystanie z zachęt.
- c) Zastosowanie w praktyce
- (76) W ramach omawianych programów przedsiębiorstwa muszą inwestować w rejonach zacofanych. Takie rejon, odpowiadające określonym jednostkom terytorialnym w stanie Gudżarat, są sklasyfikowane pod względem swojego rozwoju gospodarczego w różnych kategoriach, podczas gdy równocześnie istnieją rejon wykluczone z programu lub „mające zakaz” stosowania programu zachęt. Głównymi kryteriami dla ustalenia kwoty zachęt jest wielkość inwestycji oraz rejon, w którym przedsiębiorstwo jest lub będzie zlokalizowane.
- (77) Środki zachęcające mogą być przyznawane w dowolnym czasie, ponieważ nie ma limitów czasowych na składanie wniosku dla pozyskania zachęt lub na spełnienie kryteriów ilościowych.
- d) Wnioski
- (78) W omawianym programie zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Stanowi on wkład finansowy władz publicznych stanu Gudżarat, ponieważ przyznane zachęty, w omawianym przypadku zwolnienia z podatków od sprzedaży i kupna, obniżają dochody z podatków, które w innym przypadku byłyby należne. Dodatkowo takie zachęty takie stanowią korzyść na rzecz przedsiębiorstwa, ponieważ poprawiają jego sytuację finansową przez to, że podatki, które w innym przypadku byłyby należne, nie podlegają zapłacie.
- (79) Co więcej, niniejszy program jest regionalnie szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest on dostępny wyłącznie dla niektórych przedsiębiorstw, które zainwestowały w obrębie określonych obszarów geograficznych podlegających jurysdykcji stanu przyznającego. Program ten nie jest dostępny dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza tymi obszarami i, dodatkowo, poziom świadczenia jest zróżnicowany w zależności od rozpatrywanego obszaru.
- (80) Program CIIS władz publicznych stanu Gudżarat stanowi zatem podstawę dla środków wyrównawczych.
- e) Obliczenie kwoty subsydiów
- (81) Wnioskodawca oświadczył, że jeden z jego zakładów nie kwalifikuje się już do korzystania z CIIS. W dochodzeniu zostało to potwierdzone. W przypadku innego zakładu kwalifikowalność przedsiębiorstwa dobiegła końca podczas obecnego dochodzenia. Subsydia otrzymane na działalność tych zakładów nie zostały zatem wzięte pod uwagę w obliczeniu kwoty subsydiów.
- (82) Kwota subsydiów została obliczona na podstawie wielkości podatku od sprzedaży i kupna, który byłby normalnie należny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, lecz który pozostawał niezapłacony w ramach omawianego programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów (licznik) została następnie przydzielona do łącznej sprzedaży zrealizowanej w okresie dochodzenia, jako odpowiedni mianownik, ponieważ subsydiów nie jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Stopa subsydiowania, którą uzyskano, wynosi 0,31 %.
- 3.1.8. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
- (83) Łączna kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, w odniesieniu do wnioskodawcy wynosi 10,73 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(84) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego – subsydiowanie było kontynuowane w ODP.

3.2. Trwały charakter zmiany okoliczności dotyczących subsydiowania

(85) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy nastąpiła istotna zmiana okoliczności dotyczących udzielania subsydiów w ODP.

(86) Ustalono, że w ODP wnioskodawca nadal korzystał z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze publiczne Indii. Ponadto stopa subsydiowania ustalona w wyniku obecnego przeglądu jest niższa niż ta ustalona w ostatnim dochodzeniu przeglądowym. Nie ma dostępnych dowodów na to, że w niedalekiej przyszłości przedsiębiorstwo zaprzestanie stosowania tych programów lub że zostaną wprowadzone nowe programy.

(87) Jako że wykazano, że wnioskodawca korzysta z subsydiowania niższego niż wcześniej i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywał subsydia o wysokości niższej niż ta ustalona w toku ostatniego dochodzenia przeglądowego, należy stwierdzić, że dalej stosowane obowiązujące środki są wyższe od stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, które powodują szkodę, i że poziom tych środków należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlał nowe ustalenia.

4. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE I ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

4.1. Środki wyrównawcze

(88) Zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz z podstawami dokonania obecnego częściowego przeglądu okresowego określonymi w zawiadomieniu o wszczęciu ustalono, że margines subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy obniżył się z 13,8 % do 10,7 %, a zatem stawkę cła wyrównawczego nałożonego na tego producenta eksportującego rozporządzeniem (WE) nr 1286/2008 należy odpowiednio zmienić.

(89) Zmieniona stawka cła wyrównawczego powinna zostać ustalona na poziomie stopy subsydiowania nowo ustalonej w toku niniejszego przeglądu, jako że marginesy szkody obliczone w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydnego nadal ją przewyższają.

(90) W celu zapobieżenia sytuacji, w której wahania cen PET powodowane wahaniami cen ropy naftowej staną się przyczyną pobierania wyższych należności celnych, w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydnego zdecydowano, że środki powinny zostać nałożone w formie cła specyficznego. Uważa się, że takie podejście należy również przyjąć w niniejszym przeglądzie z tych samych względów. Zmienioną kwotę cła specyficznego ustala się zatem na 90,4 EUR na tonę.

4.2. Środki antydumpingowe

(91) Zmiana stawki cła wyrównawczego będzie miała wpływ na ostateczne cło antydumpingowe na przywóz PET

produkowanego przez wnioskodawcę, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 192/2007.

(92) We wszystkich poprzednich dochodzeniach antydumpingowych cło antydumpingowe zostało tak dostosowane, aby uniknąć podwójnego zaliczania skutków płynących z korzystania z subsydiów wywozowych. W tym względzie, zgodnie z art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie środkami antydumpingowymi i wyrównawczymi w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiów wywozowych. W toku poprzednich dochodzeń, jak również w trakcie obecnego przeglądu ustalono, że niektóre z programów subsydiowania objętych dochodzeniem, co do których ustalono, że stanowią podstawę środków wyrównawczych, były subsydiami wywozowymi w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Odnośnie do pozostałych programów subsydiowania, w szczególności CIIS i programu władz publicznych stanu Gudżarat, nie znaleziono dowodów ani nie przedstawiono argumentów na to, że te same subsydia są do pewnego stopnia równoważone dwukrotnie w przypadku jednoczesnego nałożenia ceł antydumpingowych i wyrównawczych na ten sam produkt będący przedmiotem przywozu. W szczególności nie znaleziono dowodów na to, że CIIS wpływa na obniżenie ceny eksportowej danego produktu w inny sposób niż przez obniżenie ceny produktów w sprzedaży krajowej. CIIS wpływa zatem na ceny, po których producent sprzedaje swoje towary na rynku krajowym i zagranicznym, w ten sam sposób i w tym samym stopniu.

(93) Jako takie, subsydia te wpłynęły na ceny eksportowe wnioskodawcy, powodując przez to podwyższenie marginesu dumpingu. Innymi słowy, ostateczne marginesy dumpingu określone w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym były częściowo związane z istnieniem subsydiów wywozowych.

(94) W rezultacie stawki ostatecznego cła antydumpingowego dla wnioskodawcy muszą teraz zostać tak dostosowane, aby uwzględnić w niniejszym przeglądzie zmieniony poziom korzyści otrzymywanych w ramach subsydiów wywozowych podczas ODP, co pozwoli odzwierciedlić rzeczywisty margines dumpingu utrzymujący się po nałożeniu dostosowanego ostatecznego cła wyrównawczego równoważącego wpływ subsydiów wywozowych.

(95) Innymi słowy, należy uwzględnić nowe poziomy subsydiowania do celów dostosowania uprzednio ustalonych marginesów dumpingu.

(96) Stawkę cła antydumpingowego dla wnioskodawcy ustala się zatem na 132,6 EUR na tonę.

(97) Wnioskodawca oraz wszystkie zainteresowane strony zostali poinformowani o faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zaproponować zakończenie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Część tabeli dotyczącej Reliance Industries Limited w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 193/2007 otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	Reliance Industries Ltd	90,4	A181”.

Artykuł 2

Część tabeli dotyczącej Reliance Industries Limited w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 192/2007 otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	Reliance Industries Ltd	1 32,6	A181”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 września 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący
